

KWINTESSENS (6.02) – Koninkrijk

“Ik ga volledig op in mijn eigen Zelf. Ik ervaar slechts mijn eigen Zelf. Ik ben gelukkig in mijn eigen Zelf. Deze mantra ,aldus, is de beste : Ik blijf in mijn eigen Bewustzijn. Ik ga volledig op in vreugde in het domein van mijn Zelf. Ik ben gezeten op de troon van mijn eigen Zelf.

Dit is, aldus, de beste mantra.”

(vers 6.46)

Dit vers sluit volledig aan met de eerdere verzen 2.9 en 2.23 en is tezamen daarmee eerder dan een gebed, één en al lofzang :

“ Gij verblijft uitsluitend in uzelf. Gij alleen bestaat in het koninkrijk van uw Zelf.”

Hier sluit onmiddellijk helemaal bij aan de meermaals geciteerde hymne van Swami Ram Tirth.

“ O dood , ga voort en raak mijn lichaam; ik heb miljoenen lichamen waarin ik kan leven. Ik zal mij kleden met de gloed van de maan, met de nevel van ragfijne zilverdraden en mijn tijd verbeiden in verstilde rust. Ik zal mijn liederen zingen in de vorm van bergbeekjes en stroompjes, in de vorm van ruisende golven; ik zal verdergaan. Ik ben de lichtvoetige wind die verder loopt in extase. Ik ben de altijd verglijdende vorm die voortgaat als de tijd. Door mij barstten de rozen in lachen uit en zong de nachtegaal haar wijsjes; ik klopte op de deuren en liet de slapenden ontwaken, terwijl ik de tranen van de een droogde en de sluier van het gezicht van de ander wegblijs. Ik ga, ik ga met niets in mijn bezit.”

En terwijl hij zijn bad nam en door de stroming werd meegevoerd hoorde men hem zeggen : *“ Ga! Als je bent voorbestemd om op deze manier te gaan, ga dan! Om! Om! Om!”*

En hij dreef stroomafwaarts naar een plaats waar de stroming hem in een grot onder water trok.

(uit: Waardig Heengaan; uitgeverij Servire).

Arnold :

“ Will, je hebt diverse malen delen van deze hymne geciteerd. Waarom?”

Will :

“ Vanaf de eerste keer dat ik deze tekst las ben ik erdoor diep geraakt en ik had geen enkel idee omtrent het waarom. Ik heb het zonder enig rationeel motief onmiddellijk

aangevoeld als de waarheid en het ontroerde mij. Nog altijd komt het keer op keer terug in mijn gedachten. Ook de wijze van zijn sterven – zo wetend en zo aanvaardend – is buitengewoon.”

Arnold :

“ Binnenkort ga ik opnieuw naar een oude dame, zij heeft kleine hersenbloedingen en weet dat haar tijd gekomen is. Helder en bewust neemt zij afscheid, eet niet meer en drinkt nog amper, is heel sereen en ziet ernaar uit. In haar houding, gedrag en blik is het alsof zij reeds in haar koninkrijk is.”

Het is het derde aspect van het Zelf na Zijn en Bewustzijn, namelijk Zaligheid die spreekt uit tekst en gesprek.